

Erezia unei nopți albe

Costel Zăgan

Eu ușor gonflabil Bun ca și sarea de pus
la rană Descheiat la cămașa sufletului
până la buric Mai mult în pielea goală
și cu mâinile până la coate-n buzunarele
nimicului Buric al pământului și al vieții
de la țară Căsătorit și mereu îndrăgostit
de eternul feminin al altei femei Bun zi
ceam ca pâinea caldă după ce s-a răcit de
tot afară Caut zadarnic culcușul fierbinte al
iubirii În fine poet Poet ca și cocoșul cu 1001
găini pe noapte Amân iar miezul nopții
dincolo de Peștera Muierii
Costel Zăgan, Erezii de-o clipă